

Sygn. akt IV K 1075/14

1 Ds. 3421/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11.12.2015r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Waldemar Jędrzejewski

Protokolant Adriana Ryż – Jędrzejek

w obecności Prokuratora Tomasza Kowalczyka,

po rozpoznaniu w dniach 10.04., 23.06., 30.09. i 27.11.2015r. sprawy **M. S. (1)** s. Z. i L., ur. (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 21 stycznia 2008 do dnia 22 sierpnia 2014 uporczywie uchylał się od płacenia renty alimentacyjnej ustalonej ugodą sądową przed Sądem Rejonowym w Szczecinie sygn. akt VII RC 497/07 z dnia 14 kwietnia 2008 w kwocie 450 zł oraz zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinie sygn. akt VIII RC 975/13 alimenty w kwocie 650 zł czym naraził na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych małoletniemu K. S.,

tj. o czyn z art. 209 §1 kk

I. oskarżonego **M. S. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od lutego 2011r. do 16 maja 2012r. oraz od października 2012r. do sierpnia 2014r. w S., uporczywie uchylał się od płacenia renty alimentacyjnej ustalonej ugodą sądową przed Sądem Rejonowym w Szczecinie sygn. akt VII RC 497/07 z dnia 14.04.2008r. w kwocie 450,00 zł oraz zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 17.06.2014r. sygn. akt VIII RC 975/13 alimenty w kwocie 650,00 zł, czym naraził na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych małoletniego K. S., tj. przestępstwo z art. 209 §1 kk i za to na podstawie art. 209 §1 kk wymierza karę 11 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 §1 i 2 kk, art. 70 §1 pkt 1 kk, art. 72 §1 pkt 3 kk w zw. z art. 4 §1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 4 (czterech) lat oraz zobowiązuje do systematycznego wykonywania ciężącego na nim obowiązku lożenia na utrzymanie małoletniego K. S.;

III. na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. z 1983r., Nr 49, poz.223 z zm.) wymierza oskarżonemu opłatę 180,00 złotych, a na podstawie art. 627 kpk zasądza na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu.

Sygn. akt IV K 1075/14

UZASADNIENIE

M. S. (1) pozostawał w związku faktycznym z T. G. (1). Z tego związku w dniu (...) urodził się syn K. S..

Po rozstaniu T. G. wystąpiła o alimenty na rzecz dziecka i w dniu 14.04.2008r. doszło do zawarcia ugody sądowej przed Sądem Rejonowym w Szczecinie sygn. akt VII RC 497/07. M. S. zobowiązał się do płacenia renty alimentacyjnej w kwocie 450,00 zł miesięcznie poczynając od dnia 21.01.2008r., płatne z góry do 10-każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. T. G. wyraziła na to zgodę.

M. S. przez pierwsze trzy miesiące uiszczał alimenty na rzecz matki dziecka, a następnie zaprzestał regularnych wpłat. Wystąpiła ona zatem do komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. W konsekwencji wyegzekwowano różne kwoty od M. S. w okresie od 02.09.2008r. do 24.01.2011r. - łącznie 9202,46 zł na miarę jego ówczesnych możliwości zarobkowych.

Następnie od lutego 2011r. do 16 maja 2012r. M. S. zaczął uporczywie uchylać się od płacenia renty alimentacyjnej, gdyż w tym czasie przez ponad rok, dokonał symbolicznej wpłaty komornikowi 500 zł w dniu 20 lipca 2011r.

Potem, starał się płacić alimenty w roku 2012r. – 16 maja – 600,00 zł, 20 lipca – 600,00 zł i 05 września – 600,00 zł.

Następnie, od października 2012r. znowu zaniechał uiszczania i uporczywie uchylał się od płacenia renty alimentacyjnej do sierpnia 2014r., gdyż w tym okresie dokonał jednej wpłaty komornikowi 100,51 zł w dniu 24 kwietnia 2014r.

W/w okresach niealimentacji M. S. miał możliwość regulowania należności, chociażby częściowo, gdyż pracował dorywczo jako prezydent muzyczny oraz jako pracownik fizyczny na budowie, a także pomagał konkubinie M. B. w prowadzeniu działalności gospodarczej w Ś. 2013r.

Z historii jego konta bankowego za okres od grudnia 2012r. do kwietnia 2014r. wynika, że posiadał zasoby finansowe w różnych miesiącach w granicach od 800 zł do 5000,00 zł, a po wejściu w posiadanie mieszkania z (...) J. G. płaciła mu za mieszkanie 800 zł. Tego rodzaju zasoby majątkowe M. S. pozwalały na wykonywanie ciężącego na nim obowiązku.

Dowód:

-zeznania świadka T. G. (1) k. 80-82, k. 20-21

-protokół ugody sądowej z 14.04.2008r. k. 6

-wyrok z 17.06.2014r. k. 18

-historia konta k. 389-399 – akta sprawy VIII Rc975/13

Oskarżony M. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Wyjaśnił, że nie miał możliwości regulowania należności, gdyż pracował na „czarno”, popadł w długi i musiał je zwracać, a także pomagał swoim rodzicom finansowo (k.73-75, k. 43-45).

Sąd po analizie zebranego i ujawnionego materiału dowodowego stwierdził, że oskarżony popełnił zarzucane mu przestępstwo.

Zeznania T. G. (1) są wiarygodne. Sensownie, zbornie i rzetelnie przedstawiła przebieg wydarzeń w tym okoliczności dotyczące wydanych orzeczeń. Wprawdzie pewnych szczegółów na rozprawie już nie pamiętała, ale jest to zrozumiałe, gdyż składała zeznania po upływie 10 miesięcy. Wiadomo powszechnie, iż w miarę upływu czasu engram pamięciowy u człowieka ulega zatarciu lub zniekształceniu. Trudno po w/w okresie odtworzyć precyzyjnie każdy szczegół. Przy czym, po odczytaniu jej pierwotnych zeznań w pełni je podtrzymała. A zatem, Sąd w pierwszej kolejności oparł stan faktyczny na tych pierwszych zeznaniach, złożonych bezpośrednio po wydarzeniach, gdyż wówczas ślad pamięciowy u T. G. był świeży i niezniekształcony. Natomiast zeznania z postępowania jurysdykcyjnego są także prawdziwe i korelują z wyżej wskazanymi, gdyż nie są zasadniczo z nimi sprzeczne, lecz mniej szczegółowe.

Zeznania świadków I. K., A. S., P. G. praktycznie nic nowego ani istotnego do sprawy nie wnoszą, gdyż nie mają oni wiedzy na temat rzeczywistej sytuacji zarobkowej i majątkowej oskarżonego. Utrzymywanie kontaktów z synem oraz przekazywanie drobnych kwot czy prezentów na jego rzecz za pośrednictwem świadków, nie zmienia istoty przedmiotu procesu. Oskarżony miał bowiem obowiązek uiszczania systematycznie rat alimentacyjnych w gotówce, zaś kwestia

kontaktów lub ich braku z synem przez pewien okres czasu, nie ma de facto znaczenia w procesie karnym o czyn z art. 209 §1 kk.

Zeznania M. B. w zakresie pozostawania w związku faktycznym z oskarżonym nie budzą wątpliwości. Razem prowadzili gospodarstwo domowe i łączyła ich więź psychiczna i fizyczna. Świadek jasno zeznał, iż oskarżony pracował dorywczo jako prezydent muzyczny, jako pracownik fizyczny oraz pomagał w prowadzeniu działalności gospodarczej w Ś.. A zatem, nie ulega wątpliwości, iż miał on swoje dochody i nie pozostawał wyłącznie na utrzymaniu konkubiny. Co więcej, potwierdziła ona, że wyjeżdżał z nią na zagraniczne wakacje do Turcji i opłaty były czynione z jego konta, ale pieniądze mu zwróciła. Było to w okresie kiedy oskarżony nie regulował rat alimentacyjnych.

W tym stanie rzeczy wyjaśnienia oskarżonego M. S., jakoby nie miał możliwości uiszczania alimentów, bo miał inne zobowiązania, pozostają całkowicie nieracjonalne. Pracując jako prezydent muzyczny w różnych lokalach, podejmując również inną działalność zarobkową, na pewno miał możliwości regulowania rat alimentacyjnych, jeśli nie w pełni, to przynajmniej częściowo. Całkowite zaprzestanie jakichkolwiek wpłat w okresach ponad rocznych wskazuje ewidentnie na lekceważenie swojego obowiązku. Analiza jego konta bankowego od grudnia 2012r. wskazuje jasno, że dysponował i obracał pieniędzmi, które pozwalały mu na dokonywanie wpłat. Również kwestia wyjazdu na wczasy do Turcji w październiku 2013r. w sytuacji, gdy nie reguluje się alimentów, jasno wskazuje na uporczywe uchylanie się od ich zapłaty. M.B. wskazała, że było to forma podziękowania mu za pracę na jej rzecz w Ś. i zwróciła mu kwotę za wycieczkę 5261,00 zł. Z tego wynika, że posiadał własne 5000,00 zł od lipca 2013r. (co wynika z historii konta), które potem przełał we wrześniu na zakup wycieczki, a które to pieniądze ponownie do niego wróciły. A zatem, po pierwsze, M. S. dysponował kwotą 5000,00 zł, którą mógł przeznaczyć na miesięczne alimenty. Po drugie, mimo ich wydania we wrześniu, ponownie nimi dysponował, gdyż zwróciła mu je M.B.. Co więcej, zdaniem Sądu powinien on zrezygnować w ogóle z wyjazdu i uzyskać podziękowanie w formie gotówki, celem realizacji obowiązku alimentacyjnego. W ten sposób powiększyłby przecież swój majątek, a nie roztrwonił za przyjemności wakacyjne. Nie może być bowiem tak, że osoba zadłużona od wielu miesięcy wyjeżdża sobie na wczasy zagraniczne, pozostawiając obowiązek utrzymania K. wyłącznie przez T. G.. Należy zauważyć, że w 2013r. nie wpłacił on żadnej raty alimentacyjnej. Również pierwszeństwo przed rodzicami, ma jego dziecko. Na jego rzecz powinien przede wszystkimłożyć, a dopiero potem dokładać rodzicom na utrzymanie.

W tej sytuacji Sąd nie dał wiary tłumaczeniom oskarżonego, iż nie był w stanie wygospodarować w ogóle żadnej raty alimentacyjnej w okresach wyżej wskazanych.

Dowody z dokumentów Sąd uznał za wiarygodne, albowiem w toku procesu nie ujawniły się okoliczności mogące wywołać wątpliwości co do ich rzetelności. Zostały one sporządzone przez osoby uprawnione w przewidzianej prawem formie i zawierają zapisy logiczne oraz zrozumiałe w zakresie odpowiadającym meritum przedmiotowej sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdził, że oskarżony M. S. (1) wyczerpał swoim zachowaniem znamiona ustawowe czynu z art. 209 §1 kk. Umyślnie w okresie od lutego 2011r. do 16 maja 2012r. oraz od października 2012r. do sierpnia 2014r. w Ś., uporczywie uchylał się od płacenia renty alimentacyjnej ustalonej ugodą sądową przed Sądem Rejonowym w Szczecinie sygn. akt VII RC 497/07 z dnia 14.04.2008r. w kwocie 450,00 zł oraz zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 17.06.2014r. sygn. akt VIII RC 975/13 renty alimentacyjnej w kwocie 650,00 zł, czym naraził na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych małoletniego K. S..

Przy czym, Sąd ograniczył okres niealimentacji, gdyż na początku oskarżony uiszczal samodzielnie raty alimentacyjne, a potem były one ściągane przez komornika w okresie od września 2008r. do stycznia 2011r. Trudno więc tutaj uznać, że istniał z góry powzięty zamiar przestępny od samego początku zawarcia ugody do uporczywego uchylania się do płacenia alimentów. Zdaniem Sądu dopiero po tym okresie oskarżony umyślnie zaprzestał płacenia alimentów z pewnymi miesięcznymi wyjątkami (k. 70).

Przystępując do wymierzenia kary pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary wynikające z art. 53 §1 i 2 kk w tym okoliczności zarówno obciążające, jak i łagodzące. Do tych pierwszych zaliczył:

-rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego jakim jest rodzina i obowiązek opieki nad małoletnim - dotyczy to bowiem prawidłowego zabezpieczenia materialnych podstaw egzystencji osób dla sprawcy najbliższych oraz tych, których prawa w tym zakresie zostały zabezpieczone orzeczeniem sądowym lub ustawą,

-znaczące okresy zaniechania płacenia alimentów – od lutego 2011r. do 16 maja 2012r. oraz od października 2012r. do sierpnia 2014r.,

-sposób i okoliczności popełnienia czynu – mając możliwości zarobkowe i wykonując prace dorywcze umyślnie nie uiszczał kolejnych rat alimentacyjnych, wyjeżdżając w tym czasie na kosztowe wczasy do Turcji i wiedząc, że w trudnej sytuacji zarobkowej znajduje się matka dziecka, na której spoczywał cały ciężar jego utrzymania.

Do okoliczności łagodzących zaliczył fakt, że oskarżony od października 2014r. podjął starania, by regulować systematycznie raty alimentacyjne (k. 70) oraz aktualną niekaralność (poprzednie skazania zostały zatarte z mocy prawa).

Sąd stosując instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności uznał, że zachodzi dodatnia prognoza, co do postępowania oskarżonego w przyszłości tj. że będzie przestrzegał porządku prawnego, a zwłaszcza nie popełni ponownie przestępstwa. Oskarżony stara się prowadzić ustabilizowany tryb życia i nie był uprzednio karany za przestępstwo niealimentacji. A zatem, nie ma potrzeby od razu stosowania kary bezwzględnej pozbawienia wolności. Sama groźba jej wykonania należyście wzmocni i umotywuje sprawcę do przestrzegania w przyszłości obowiązujących norm prawnych. Tym bardziej, że nałożono na niego obowiązek uiszczania systematycznie rat alimentacyjnych – oczywiście w wysokości aktualnie obowiązującej od 26.06.2015r. zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie, który podwyższył kwotę do 850,00 zł (k. 96).

A zatem, w sytuacji gdyby ponownie zaniechał obowiązku alimentacyjnego po niniejszym prawomocnym wyroku może zostać mu zarządzona kara bezwzględna pozbawienia wolności.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie aktów normatywnych powołanych w wyroku.